

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/20-09784-026
Otsuse kuupäev	18. dets 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Aase Sammelselg, liikmed Liilia Laks, Anastasia Nezgovorova
Tarbija	
Kaupleja	OÜ Baltichouse Production, 11669568
Tarbija nõue	Müügieseme puuduste kõrvaldamine.
Asja läbivaatamise aeg	10. dets 2020

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. avaldus rahuldada.
2. Osaühingul Baltichouse Production teha parandustööd, millega kõrvaldatakse müügieseme paigaldamisest tekkinud puudused (ukse reguleerimisvajadus ja kinnitamata ukse link, määratud detailid, katkine detail ja seinalaudade ebapiisav seostus). Juhul, kui tarbija on puudused ise kõrvaldanud, peab kaupleja kompenseerima selleks mõistlikult vajaliku ja tõendatud kulutused.
3. Kauplejal täita komisjoni otsus 30 päeva jooksul arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kaupleja peab 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast teatama kirjalikult Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile otsuse täitmisest või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Kaupleja avaldas reklaami, milles pakkus muu hulgas müügiks aiamaja Carroz (seina paksus 28mm, üldpindala 18,09m²) soodushinnaga 2 180,00 eurot. Kevadkampaania tingimustes oli kõikidel mudelitel tasuta katusepapp; paigaldust ja transporti pakkus kaupleja lisateenusena, milles tuli eraldi kokku leppida.

Tarbija tellimus nr 26311 laekus kauplejale 29.mail 2020. 30.mail 2020 tegi kaupleja tarbijale omakorda pakkumuse nr 102003, milles sisaldus lisaks aiamajale ka transport koos laadimisega, paigaldusmeeskonna transporditasu, fibroplokk koos paigaldusega, kergkruus Leca plokide alla (fraktsioon M), montaaž ja bituumensindel koos paigaldusega. Pakkumuse kogumaksumus oli 4 031,09 eurot.

Kaupleja esitas tarbijale 1.juunil 2020 arve nr P-101382 aiamaja eest 2 180,00 euro tasumiseks. Tarbija tasus kaupleja arve 1.juuni 2020 maksekorraldusega nr 231. Makse selgituses on tarbija märkinud tellimus nr 26311.

Tarbija selgituste järgi ei ole ta kaupleja 30.mai 2020 pakkumust aktsepteerinud. Suuliselt leppisid pooled kokku transportteenuse osutamises (200,00) ja maja paigalduses (435,00 eurot). Tarbija tasus kauplejale 7.juuli 2020 maksekorraldustega nr 235 ja 236 vastavalt 200,00 ja 435,00 eurot. Mõlemal maksekorraldusel on tarbija viidanud tellimusele nr 26311.

Kaupleja on 8.juunil 2020 vormistanud töö üleandmise-vastuvõtu akti, mille järgi on paigaldatud aiamaja Carroz ja bituumensindel. Tarbija on akti allkirjastanud.

9.juunil 2020 esitas kaupleja tarbijale arve nr 200535 transpordi eest 183,33 euro ja paigalduse eest 889,24 euro tasumiseks, koos käibemaksuga kogusummas 1 287,09 eurot. Tarbija kaupleja arvet tasunud ei ole.

Tarbija väidab, et paigaldustöös on puudused. Ukse vahel on nähtav pilu (1,5cm), uks ei tööta korralikult, ukse link on lahti, puuduvad põranda liistud, seinalauad ei ole korralikult kokku surutud ning ühes seinalauas on auk, laes on mustad plekid, mida ei ole võimalik eemaldada, vundamendi juures on kõrguste vahe tasandamiseks vaja lisada liiva.

Tarbija leiab, et kaupleja peab tasuma puuduste kõrvaldamise kulu kogusummas 317,50 eurot ning puhastama lae. Tarbija on seisukohal, et kaupleja nõuab temalt alusetult 652,09 euro tasumist.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja selgituste järgi peab tarbija vajalikud uste ja akende reguleerimised tegema ise. Selline tingimus sisaldub kaupleja garantiitingimustes, millega tarbija pidi enne tellimuse vormistamist tutvuma.

Vundamendi tegi tarbija ise; võimalikud kõrgusevahed reguleeriti kiiludega. Kaupleja ülesanne ei ole vundamendi parandamine. Tarbija võttis töö pretensioonideta vastu; töö lõpetamisel olid detailid puhtad. Tarbija sai 30.mai 2020 pakkumuse kätte; tarbija järgnevalt kirjast ei olnud võimalik aru saada, et tarbija selles sisalduvat bituumensindlite paigaldamist ei soovi. Katusekate paigaldati tarbija juuresolekul; tarbija võttis töö ilma pretensioonideta vastu. Kaupleja ei pea tegelema puuduste parandamisega enne, kui võlgnevus on tasutud.

Komisjoni põhjendus:

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Komisjonile esitatud tõenditest saab järeldada, et poolte õigussuhe põhineb müügilepingul, milles sisaldub kaupleja lisakohustusena asja paigaldamise kohustus.

VÕS § 208 järgi kohustub asja müüja müügilepinguga andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu.

Müügilepingu kohta sätestatud kohaldatakse ka lepingutele, mis on sõlmitud valmistatava asja tellimiseks eeldusel, et ese valmistatakse valdavas osas müüja äranägemisel ja müüja materjalist. Pooled ei vaidle selles, et kõnealuse aiamaja mudel oli eelnevalt kaupleja poolt välja töötatud ning kaupleja valmistab seda tüüpi aiamaju sõltumata tarbija juhistest.

Pooled vaidlevad selles, kas müügileping sõlmiti kaupleja avaldatud kampaania tingimustel või kaupleja pakkumuses nr 102003 ettenähtud tingimustel. Tarbija on seisukohal, et sõlmis

lepingu kampaania tingimustel; kaupleja on seisukohal, et tarbija nõustus pakkumusega nr 102003.

VÕS § 8 lg 1 ja § 9 järgi võtavad lepingupooled teineteise suhtes kokkulepitud sisuga kohustusi. VÕS § 9 lg 1 kohaselt sõlmitakse leping pakkumuse esitamise ja sellele nõustumuse andmisega, samuti muul viisil vastastikuste tahteavalduste vahetamise teel, kui on piisavalt selge, et lepingupooled on saavutanud kokkuleppe.

Komisjon nõustub tarbijaga selles, et müügileping tuleb lugeda sõlmituks kaupleja poolt kevadkampaanias väljakuulutatud tingimustel. Poolte seletused kattuvad selles, et 29.mai 2020 laekus tarbijalt kauplejale tellimus nr 26311, millega tarbija vastas kaupleja avaldatud reklaamile (pakkumuse kutsele). Ehkki kaupleja ettemaksuarvest P-101382 ei ole võimalik üheselt mõistetavalt järeldada, kas arve on esitatud tarbija pakkumuse nr 26311 aktseptimiseks või sisaldub selles kaupleja pakkumuse nr 102003 ettemaksu nõue, saab järelduse lepingu sõlmimisest teha tarbija maksekorralduse põhjal. Tarbija on kaupleja arve tasunud 1.juuni 2020 maksekorraldusega nr 231, milles on selgelt viidanud, et tasub tellimuse nr 26311 eest. Tarbija seletust ja tõendeid koosmõjus hinnates järeldab komisjon, et tarbija ei ole aktsepteerinud kaupleja pakkumust nr 102003 ja jäi esialgselt esitatud pakkumuse juurde.

Komisjoni arvates on kaupleja teinud tarbija 31.mai 2020 kirjast ebaõige järelduse. Olukorras, kus tarbijal oli valida kampaania pakkumuse ja 30.mai 2020 pakkumuse vahel on tarbija kirja sisu üheselt mõistetavalt selge. Tarbija on kauplejale teatanud, et tasub kaupleja pangakontole 2 180,00 (aiamaja hind), kohapealse tarne (transpordi) ja paigalduse eest.

Kaupleja ei või tarbijale ette heita eitamise ebaselgust. Tarbijalt ei saa oodata, et vastab eitavalt kõikidele kaupleja pakkumustele. Lepingu sõlmimiseks on piisav, kui tarbija avaldab positiivset tahet ehk teatab, millistel tingimustel ta lepingut soovib. Kõnealusel juhul on tarbija teinud seda kahel korral, so osundatud e-kirjas ja 1.juuni 2020 makse selgituses.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et leping tuleb lugeda sõlmituks 1.juunist 2020, so ajast kui kaupleja vastas tarbija tellimusele arve esitamisega ning tarbijal tekkis õigus aiamajale hinnaga 2 180,00 eurot.

Järgnevalt hindab komisjon, kas pooled sõlmisid hilisemalt lepingu muutmise kokkuleppe selles, et kampaanias lubatud tasuta katusekate (katusepapp) asendatakse bituumensindlitega. Tarbija on seisukohal, et tasuta katusekate kuulus kampaania tingimustesse; kaupleja on seisukohal, et katte asendamine toimus pakkumuse nr 102003 aktsepteerimisega aga ka tarbija poolt bituumensindlite paigaldamise lubamise ning paigaldatud töö vastuvõtmisega.

Komisjon on eelnevalt põhjendanud, et tarbija ei ole pakkumust nr 102003 aktsepteerinud; sellekohaseid tõendeid komisjonile esitatud ei ole. Seega tuleb tuvastada, millist tahet pooled 8.juunil 2020 teineteisele avaldasid ja kuidas nad pidid tahteavaldusi vastastikku mõistma.

Tsiviilseadustiku üldosa seaduse (TsÜS) § 68 lg 1 järgi võib tahteavalduse teha mis tahes viisil, kui seadusega ei ole ettenähtud teisiti; lg 3 järgi loetakse kaudseks tahteavalduseks tegu, millest võib järeldada tahet tuua kaasa õiguslik tagajärg; lg 4 järgi loetakse vaikimist või tegevusetust tahteavalduseks, kui selline võimalus tuleneb seadusest, isikute kokkuleppest või nendevahelisest praktikast. Kõnealusel juhul ei saa vaikimist ega tegevusetust pidada tahteavalduseks, kuivõrd sellekohast eelnevat kokkulepet pooled ei sõlminud ning seadusest tulenevat alust ei ole. Seega saab kõne alla tulla üksnes lepingu muutmise/täiendamise kokkulepe kaudsete tahteavalduste vahetamisega.

Kuivõrd vaidlus puudutab senisest kokkuleppest erinevat müügieset ja ostuhinda pidanuks kaupleja esile tooma, et enne bituumensindlite paigaldamisele asumist avaldasid mõlemad pooled tahet katusematerjali asendamiseks ning ostuhinna ja ka paigaldusteenuse hinna muutmiseks.

Tarbija on kõikides avaldustes järjepidevalt selgitanud, et tema arvates pidi katus kampaania reeglite kohaselt olema tasuta. Katusepapp ja bituumensindlid on tarbija arvates samaväärsed materjalid, mis hinna poolest märkimisväärselt ei erine. Tarbija arusaama toetab kaupleja avaldatud reklaam, mille fotodel on aiamajade katusekatteks bituumensindlid. Kaupleja ei ole toonud esile mingeid tegusid, mida kaupleja töötajad 8.juunil 2020 montaažitöödele eelnevalt tegid ja millest tarbija pidi järeldama, et tegemist on lepingu muutmise ettepanekuga, sh ostuhinna muutmise. Tarbija poolt valminud töö vastuvõtmine ei kinnita iseenesest tarbija tahet muuta varasemalt sõlmitud lepingu tingimusi.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et kauplejal puudub õigus nõuda tarbijalt täiendavat tasu bituumensindlite ja nende paigaldamise eest. Tarbija on 7.juunil 2020 tasunud kauplejale aiamaja paigalduse ja transpordi eest 635,00 eurot (435,00 + 200,00). Kaupleja ei ole esitanud tõendeid, millest saaks järeldada, et kokkulepe nimetatud teenuste eest oli teistsuguses summas. Seega on tarbija täitnud kaupleja ees ostuhinna tasumise kohustuse täies ulatuses ettemaksuna (VÕS § 213) ning kauplejal rahalisi nõudeid tarbija vastu ei ole.

Järgnevalt lahendab komisjon vaidluse müügieseme mittevastavuse üle. Tarbija on teinud kauplejale erinevaid etteheiteid ning esitanud oma nõuded vastuoluliselt, osaliselt viisil, milles neid samaaegselt rahuldada ei ole võimalik. Komisjon selgitab, et samaaegselt ei saa esitada lepingu täitmise ja lepingust taganemise nõudeid, kuivõrd nendega kaasnevad tagajärjed on vastassuunalised. Hinna alandamise nõuet ei ole põhistatud väärtuse vähenemisega; sellest ei ole võimalik üheselt mõista, kas tarbija soovib hinna alandamist müügilepingus või suunab selle nõude kaupleja pakkumuse vastu ehk siis kaupleja ülemäärase rahalise nõude vastu.

Komisjonile saadetud selgituste põhjal ei ole tarbija lepingust taganemisest huvitatud ning eelkõige on tarbija nõue suunatud asja parandamisele. Komisjoni arvates on tarbija nõue asja parandamises põhjendatud.

Tarbija väidab, et talle üleantud asi ei vasta lepingu tingimustele. Asja vastavust hindab komisjon VÕS § 217 alusel. Ostjale üleantav asi peab vastama lepingutingimustele, eelkõige koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. Asi ei vasta muu hulgas lepingutingimustele, kui asjal ei ole kokkulepitud omadusi. Asja omadustes kokkuleppe puudumise korral peab asi sobima otstarbeks, milleks ostja seda vajab ja mida müüja lepingu sõlmimise ajal teadis või pidi teadma, kui ostja võis mõistlikult tugineda müüja erialastele oskustele või teadmistele, muul juhul aga otstarbeks, milleks seda liiki asju tavaliselt kasutatakse. Tarbijalemüügi puhul peavad asja omadused vastama seda liiki asjadele tavaliselt omasele kvaliteedile, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige asja reklaamimisel.

VÕS § 217 lg 5 alusel loetakse ostetud asja ebaõigest paigaldamisest tulenevat lepingutingimustele mittevastavust võrdseks asjast tuleneva lepingutingimustele mittevastavusega, kui asja paigaldas müüja.

Komisjon selgitab kauplejale, et töö vastuvõtmise akti allkirjastamine ei võta tarbijalt õigust esitada hilisemalt asja mittevastavusega seonduvaid pretensioone. VÕS § 220 järgi peab tarbijale müügi puhul ostja teatama müüjale asja lepingutingimustele mittevastavusest kahe kuu jooksul pärast seda, kui ta sai mittevastavusest teada. Töö on tehtud 8.juunil 2020; tarbija teatas puudustest 12.juunil 2020; seega ei saa kaupleja tarbijale ette heita puudustest teatamisega hilinemist.

Komisjon selgitab pooltele, et puuduse tõendamine on tarbija kohustus. Kui tarbija on puuduse olemasolu tõendanud, eeldatakse kuue kuu jooksul, et puudus oli olemas juba asja üleandmise ajal. Kaupleja vastutab puuduse eest, mis ilmnes kahe aasta jooksul arvates asja üleandmisest ostjale. Müüja vastutab ka asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis tekib pärast juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko üleminekut ostjale, kui asja lepingutingimustele mittevastavus tekkis müüja kohustuste rikkumisest tulenevalt (VÕS § 218).

Tarbija on esile toonud järgmised puudused: ukse vahel on nähtav pilu (1,5cm), uks ei tööta korralikult, ukse link on lahti (käib välja), puuduvad põrandaliistud, seinalauad ei ole korralikult kokku surutud ja ühes seinalauas on auk, laes on mustad plekid, mida ei ole võimalik eemaldada, vundamendi juures on kõrguste vahe tasandamiseks vaja lisada liiva.

Vaatamata tarbija saadetud fotodele, milles on puudused nähtavad, ei ole kaupleja pidanud vajalikuks puuduste olemasolu kontrollida ega ka kummutada. Õige ei ole kaupleja väide selles, et tarbija pretensiooniga peab kaupleja tegelema alles peale ostuhinna täielikku tasumist. Väide ei ole õige esmalt seetõttu, et tarbija on kokkulepitud ostuhinna täies ulatuses tasunud, teiseks aga seadusliku aluse puudumise tõttu.

VÕS § 222 järgi võib ostja nõuda müüjalt asja parandamist või asendamist, kui see on võimalik ja sellega ei põhjustata müüjale võrreldes teiste õiguskaitsevahendite kasutamisega ebamõistlikke kulusid või põhjendamatuid ebamugavusi, arvestades muu hulgas asja väärtust, lepingutingimustele mittevastavuse olulisust ning ostja võimalust saada lepingutingimustele vastav asi oluliste ebamugavusteta mujalt. Müüja võib parandamise asemel asendada asja lepingutingimustele vastava asjaga. Asja parandamisega või asja asendamisega seotud kulud, eelkõige veo-, posti-, töö-, reisi- ja materjalikulud kannab müüja.

Komisjon ei nõustu kauplejaga selles, et uste ja akende reguleerimine on asja paigaldamisest alates tarbija kohustuseks. Uste ja akende paigaldajalt tuleb eeldada, et töö valmides on ukсед ja aknad reguleeritud. Juhul, kui tarbija poolt nimetatud uksega seonduvad probleemid tulenevad reguleerimise vajadusest, vastutab nende kõrvaldamise eest kaupleja.

Hilisemalt tekkiva reguleerimise vajaduse korral, sõltub kaupleja vastustus sellest, millest on reguleerimise vajadus tingitud. Komisjon mõnab, et hilisema reguleerimise vajaduse võib põhjustada puitehitise loomulik pinge ja pained ning võimalikud vajumised, kuid see ei vabasta kauplejat töö lõpetamisel reguleerimistöö tegemata jätmisest ega ka puuduse põhjuse selgitamata jätmisest.

Mingit alust ei ole arvata, et kõik tarbija nimetatud puudused on kõrvaldatavad reguleerimisega. Tarbija on esitanud fotod, mis kinnitavad lael plekkide olemasolu ja ühes lauas augu olemasolu. Seadusest tulenevalt eeldatakse, et need puudused olid olemas asja üleandmise ajal; kaupleja ei ole vastupidist tõendanud.

Komisjoni arvates ei saa tarbija kauplejale ette heita vundamendiga seonduvaid võimalikke

puudusi, kuivõrd vundamendi ehitamine ja paigalduseks ettevalmistamine ei olnud kaupleja ülesanne. Samuti ei ole tarbija tõendanud, et aiamaja komplekti kuuluvad põrandaliistud, mille puudumist tarbija kauplejale ette heidab.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et tarbija nõue asja parandamises on põhjendatud ja tuleb rahuldada. Juhul, kui tarbija on puudused ise kõrvaldanud, peab kaupleja kompenseerima selleks mõistlikult vajaliku ja tõendatud kulutuse.

Komisjon selgitab kauplejale, et mõistliku aja kestel asja parandamisest keeldumine või sellega oluliste ebamugavuste põhjustamine on hinnatav müügilepingu olulise rikkumisena, millele toetudes on ostjal õigus lepingust taganeda.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg
/allkirjastatud digitaalselt/

Liilia Laks
/allkirjastatud digitaalselt/

Anastasia Nezgovorova
/allkirjastatud digitaalselt/